

Örömszerzés

Eörsi István író-közíró folyamatos boldogságban részesül. Eről ő maga értesíti a magánügyei iránt érdeklődő nagyérdeműt a Népszabadság június 7-i számában. **Eörsi** permanens boldogsága forrását is megnevezi, nem más az, mint a miniszterelnök. Szokatlan eljárás a magyar sajtóban, hogy valaki ily intimitásokat teregessen ki saját hajlamairól, de **Eörsi Istvántól** soha nem állt távol az avantgardista polgárpukkasztás. Am még mielőtt bárki valamely másságos perverzióra gondolna, sietünk leszögezni, **Eörsit** az teszi túláradóan boldoggá, hogy szerinte a miniszterelnök rendszeresen hazudozik és fenyegetőzik. Persze ez sem vallana túl kifinomult ízlésre, még akkor sem, ha netán **Eörsinek** igaza lenne.

Mire építi **Eörsi** azon örömködését, hogy Orbán Viktor hazudozik? Arra, hogy kijelentette: a Fidesznek semmi köze nem volt a Postabankhoz. **Eörsi** azonban a Kuncze-féle „nagy leleplezések” fényétől elvakulva mindenkinél jobban tudja, hogy a Fidesznek mihez volt köze és mihez nem. Ez náluk családi vonás, hiszen a Mátyás is mindig mindent jobban tud. Például azt is biztosan tudják ők ketten, hogy hová lett az a 150 milliárdnyi forint, ami hiányzott a Postabanknál. Egy tájékozott közíró pontos információkkal bírhat ilyen kérdésekről, ezért nem foglalkozik velük. Őt a Postabank szabályos üzletei izgatják, azokban lát rendellenességet. Azt sajnos nem árulja el **Eörsi** író és közíró, hogy Kuncze „bizonyítékai” láttán a miniszterelnöknek mit kellett volna mondania. Azt mégsem mondhatta Orbán Viktor, hogy „leborulok a nemzet nagysága előtt”, vagy azt sem, hogy „na és?”, mert ezek a szállóigék már foglaltak, és amúgy sem passzolnak az ügyhöz. Mit bizonyított be, kétségkívül valódi dokumentumokkal Kuncze Gábor? Azt, hogy törvényesen bejegyzett és működő magyar cégek üzleti kapcsolatban álltak és állnak a Postabankkal. Ennyit és nem többet. Ezt mindenki, az érintettek is készségesen elismerik. Ebből Kuncze is meg **Eörsi** is mindenféle következtetéseket von le, amihez természetesen Isten és alkotmány adta joguk van, csak arra kéne ügyelniük, hogy agyrémeiket ne keverjék össze a valósággal. Azt írja **Eörsi**: Győri Tibor, a Mahir elnök-vezérigazgatója elismerte, hogy Kuncze dokumentumai valódiak, vagyis ő és vállalata rendszeresen fosztogatta az adófizetőket. Miféle elborult elméjű gondolatmenet ez? Aki szerződéses viszonyba kerül a Postabankkal, az mind az adófizetők pénzét fosztogatja? Ilyen nivójú kijelentésekkel érvelni még **Eörsi** köreiben sem szokás. Ettől függetlenül azon tételét, hogy Orbán hazudik, **Eörsi** semmivel nem támasztja alá, sem Kuncze-féle „dokumentummal”, sem **eörsista** abszurdokkal, egyszerűen csak kinyilatkoztatja és kész. Ettől boldog.

Térjünk át **Eörsi** másik örömforrására, a miniszterelnöki fenyegetőzésre. Orbán Viktor azt nyilatkozta, hogy a Fidesz-kormány idején bizonyos szempontból minden cég „Fidesz közeli”, mivel a Fidesz alakítja a gazdaságpolitikát, és osztja el a támogatásokat. Azon lehet vitatkozni, hogy a magyar gazdaság szempontjából jó-e, ha az állam még mindig ekkora súllyal nyúl bele a gazdasági folyamatokba, de ezt döntsék el a közgazdászok. Am Orbán szavaiból fenyegetést kihallani a hisztéria, az üldözési mánia csalthatatlan jele.

Eörsi István író-közíró folyamatos boldogságához Orbán Vikornak csak nagyon áttételesen van köze. Ahogy egy kamaszfiú izgalomba jön a jó nők láttán, **Eörsinél** is vértolulást okoz a miniszterelnök felidézése. De az örömet már önmagának szerzi meg. Bizony úgy hívják ezt, hogy önkielégítés, ami egy kamasznál még elme, ám egy felnőtt embernek már illendő leszoknia róla.

UGRÓ MIKLÓS